

ZPRÁVODAJ

PAVLOVICE - UNČICE

Obecní úřad Pavlovice u Kojetína

Ročník II., číslo 2.

www.pavlovice.cz

KVĚTEN 2014

Životní výročí

Květen

Jitka Navrátilová
Věra Svobodníková
František Bartlík
Božena Dolečková

Červen

Anna Kmínková
Božena Vrzalová
Libuše Janošová
Alena Perutková

Červenec

Karel Blažek

Srpen

Vrat. Perutka

Slovo úvodem

Vážení spoluobčané,

Máte před sebou čerstvý výtisk druhého ročníku obecního Zpravodaje, ve kterém se ohlédneme za uplynulým obdobím a nastíníme pár vizí do budoucna. Jsou to sice zatím jen představy, teprve čas prokáže, jak se nám je podařilo či nepodařilo naplnit.

Milan Lešíkar
starosta obce

Činnost zastupitelstva obce

Zastupitelstvo obce se na svých jednáních zabývalo především otázkami zvelebení obce. Po trudných letech, kdy jsme museli počítat každou minci a především hradit dluhy minulosti, se nám od tohoto roku s postupně splácenými závazky trochu uvolňují ruce a můžeme se pomalu pouštět do různých akcí. Tyto akce navazují na schválený generel rozvoje obce a pomalým krokem je můžeme rozjíždět.

Pokračovalo se s výstavbou dětského hřiště v Unčicích, kdy výstavbou místa pro odpočinek a hry a současnou opravou stávajících zařízení - autobusová čekárna, se snažíme dát Unčicím trochu důstojnější a hezčí ráz. Samozřejmě nepřehlédnutý a lvi podíl na tom má zastupitel z Unčic, pan Vladimír Bulka. Zároveň, pokud jsme v Unčicích, byl dohodnutý odkup přestárlého a nefunkčního ovocného sadu o rozloze 3320m² na parcele 773/4 od pana Ference. Přestárlé a nemocné stromy se vykácejí a nahradí dosadbou nových ovocných stromků tak, aby sad mohl sloužit v budoucnu všem.

Trocha historie

Jelikož vyšlo vydání tohoto čísla zpravodaje do období květnových dnů spojených s oslavami svátků konce války, dovoluji si vnést do současné doby trochu historie, která pomalu bývá zapomenuta. Zápisky z místní kroniky tak, jak nám je zanechal tehdejší obecní kronikář Michal Trněný:

„O půl deváté ráno ve středu 2. května byly Pavlovice osvobozeny. Němci zanechali na místě minomety a jeden voják, který již nechtěl utíkat, byl zajat. Dva Němci padli při ústupu v poli a na místě byli zakopáni. Dělostřelectvem bylo v Pavlovicích a Unčicích poškozeno 7 obytných budov, 3 chlévy a 1 stodola.

...Fronta do večera se posunula za vitěcký les ke Kojetínu a jen vzdálený hukot dělostřelecký připomínal válku. První noc byla klidná, do druhého dne začaly obce procházet a projíždět první hloučky vojsk, hlavně rumunských jednotek....

...V neděli 29. dubna zahynul zdejší občan Alois Srbecký střelbou z ruského letadla v odpoledních hodinách, když šel z návštěvy od své dcery Vránové Žofie v Dřevnovicích na cestě do Nezamyslic jako první a jediná oběť války z naší obce...“

Činnost v Unčicích tím zdaleka nekončí. Do budoucna je nutné vyřešit přístup do dvora – zlepšit zde cestu a v rámci celé obce pak vyřešit otázku veřejného rozhlasu. Toto ale budou otázky pro další zastupitelstvo, bohužel naše současné finanční možnosti k tomu nedosáhnou.

Dále se zastupitelstvo zabývalo otázkou vybudování chodníku v obci Pavlovice. Na výstavbu chodníku mezi obchodem a Lhotou byla ze tří oslovených firem vybrána firma místního podnikatele Michala Ondříška, která měla nejnížší nabídku zhotovení prací. V průběhu realizace se ukázalo jako nezbytné rovněž vybudovat příjezdovou cestu a odstavnou plochu u hřiště, čímž se souhlasem zastupitelstva se zvedla dříve určená cena.

pokračování na straně 2

Činnost zastupitelstva obce - pokračování

I tak se cena za obě tato díla nakonec rovnala druhé nejvyšší nabídce od firmy Technis Kojetín. Celé toto dílo bylo uhrazeno čistě z peněz obce.

Jako druhou akcí bylo provedení restaurátorských prací na kříži u schodů pod kostelem. Že se tento kříž postupně rozpadal, bylo ukázkou naší kulturnosti. Rovněž tak ne zrovna zdařilé opravy se podepsaly na jeho vzhledu a tak bylo rozhodnuto kříž zrestaurovat. Po vypsaném restaurátorském záměru byla vybrána firma restaurátora Doupala, která byla nejpříznivější. Z celkových nákladů na opravu kříže ve výši 49.910,- Kč bylo více jak 60% uhrazeno prostřednictvím dotace z Olomouckého kraje a 19.910,- Kč bylo uhrazeno z rozpočtu obce.

V Pavlovicích se v prostoru nad koupalištěm zastupitelstvo opět v souladu s plánem rozvoje obce rozhodlo vysázet zeleň v projektu nazvaném „Zbudování květné zahrady v Pavlovicích“. Celá akce je rozdělena na dvě části – jarní a podzimní výsadbu. Na finanční pokrytí tohoto projektu zastupitelstvo rovněž podalo žádost o přidělení dotace.

Poslední vážnou věcí, kterou se zabývalo a stále zabývá zastupitelstvo je plán na opravu hřbitova. V současné době jsou zpracovány plány na opravu hřbitova – kdy zamýšlenou součástí by mělo být vybudování dlážděného chodníku, osazení čtyř venkovních světel a rozvod vody i do nové části hřbitova. Na tuto akci se podařilo sehnat 300.000,- Kč dotací z POV, což je ale

poloviční částka nutná k provedení prací. Zbytek tedy musí obec opět doplatit ze svého. Jak vidíte, práce je mnoho, ale mnoho je toho i před námi.

A proto zamrzí (teď si ohřeji, s Vaším dovolením, svou polívičkou) případ, který se přihodil na obecním úřadu v pondělí 5. května t. r. Na úřad dorazil pan Klimeš z Unčic a požadoval po paní hospodářce nestandardní služby s tiskopisem. Do případu jsem se vložil já a pan Klimeš se mnou odmítl jednat s tím, že mluvím s paní hospodářkou. Pak mě nařkl z toho, že jsem opilý a „mám ho jak vidle“. Požadoval po mě, abych provedl dechovou zkoušku a po mém sdělení, že není do čeho a navíc mám volný den, tzn. že i kdybych byl na mraky a válel se po zemi, musí mu to být jedno, zavolal na PČR 158 s tím, že požaduje, aby starosta dýchal. I když na to samozřejmě nemá právo a jeho drzost byla neskutečná, pro zamezení pomluvy jsem vyčkal příjezdu PČR a podrobil se dechové zkoušce. I policisté se divili na základě čeho bych se měl podrobit dechové zkoušce, neboť jsem neměl úřední hodiny, nebyl v zaměstnání, neřídil jsem motorové vozidlo. Já jsem se pak ochotně podrobil zkoušce na kalibrovaný přístroj, abych předešel různým spekulacím. Samozřejmě zkouška byla negativní a já celou událost určitě nenechám jen tak spát. Ale dodnes mi to hlava nebere a stále přemýšlím nad drzostí někoho, kdo své spoluobčany označuje za vidláky a udavače.

M. L.

Původní stav chodníku

Stav chodníku po rekonstrukci

Odpady

I když se poplatky za shromažďování, třídění, odvoz a likvidaci odpadů nezměnily, částka se nezvýšila, přesto se našli mezi námi tací, kteří mají potíže s řádným zaplacením poplatku. Pro připomenutí, od poplatku jsou osvobozeni podle OZV 6/2012 čl. 6:

- a) osoby trvale žijící v zahraničí a osoby, které se v obci prokazatelně delší dobu než 6 po sobě jdoucích měsících v příslušném roce nezdržují
- b) osoby s pobytem v obci, které jsou celoročně umístěny v domově důchodců nebo v ústavu sociální péče, dětském domově nebo jiném zdravotním, sociálním nebo školském ústavu, nebo v nápravně výchovném zařízení.

Dalšími dlužníky jsou pak majitelé rekreačních nemovitostí a naši spoluobčané z Unčic – paní Siváková a pan Mírka. Z obce jim v týdnu od 19. do 23. 5. přijde výzva k zaplacení dlužné částky. V případě nezájmu pak bude částka navýšená na trojnásobek. Doufám, že se dlužníci napraví.

M. L.

Staré elektro odevzdejte k recyklaci, je to zadarmo

Zdaleka ne všechno, co domácnosti už nepotřebují, musí skončit v popelnici a pak na skládce nebo ve spalovně. Stále větší důraz se dnes klade na maximální využití všech materiálů, které lze znovu použít. Stručně se tento přístup dá vyjádřit heslem „nejlepší odpad je ten, který nevznikne“.

Proto doma odpad třídíme. Je to sice o něco pracnější, než všechno smetít vysypat na jednu hromadu, přijde nás to ale mnohem levněji. Platíme totiž jen za likvidaci směsného komunálního odpadu. O obaly nebo třeba staré elektro se na konci životního cyklu postarají jejich výrobci.

Vysloužilé elektrospotřebiče v současnosti celosvětově tvoří asi pět procent hmotnosti pevného domácího odpadu, tedy zhruba tolik jako plastové obaly.

Množství elektroodpadu roste

Všichni Evropané vyprodukují ročně na osm milionů tun elektroodpadu, jeho množství přitom rok od roku roste. Proto vznikl celý systém sběru, evidence a dopravy starých spotřebičů ke zpracovatelům, který končí recyklací a návratem drtivé většiny použitých materiálů do výroby.

Výrobci a dovozci se v České republice přiklonili k osvědčenému modelu vytvořenému a prověřenému nejprve ve

skandinávských zemích. Založili takzvané kolektivní systémy, neziskové společnosti, které zajišťují plnění jejich zákonných povinností.

Míst zpětného odběru stále přibývá

Díky tomu máme všichni možnost zcela zdarma odevzdat jakýkoli vysloužilý elektrospotřebič na nejbližším místě zpětného odběru. Jen největší z českých kolektivních systémů, ELEKTROWIN, jich za osm let své existence vytvořil na 12 000. Další stále přibývají. Jde o to, aby to nikdo neměl se svou starou lednicí, pračkou nebo třeba elektrickou zahradní sekačkou na nejbližší sběrné místo příliš daleko.

Abychom mohli nabízené možnosti využít, musíme splnit vlastně jen jednu – zato důležitou – podmínku. Odevzdávaný spotřebič nesmí být zbaven žádné důležité části. Pokud se totiž pustí do demontáže někdo jiný než odborník na zpracování disponující vysoce specializovanou technologií, dochází k úniku škodlivých látek, které mohou velmi vážně poškodit životní prostředí.

Typickou ukázkou jsou freony ze starých lednic, které zvětšují ozonovou díru. Kvůli tomu se také taková lednice bez kompresoru bere jako odpad – a za jeho zpracování bychom už museli platit.

Elektrowin

Poděkování Josefu Tomkovi za darování krve

Zastupitelstvo obce chce vyzdvihnout počinek našeho občana pana Josefa Tomka, který dne 12. 3. 2014 daroval na oddělení Transfúzní služby a hematologie Kroměřížské nemocnice svou krev již po sté. Jménem celé obce bych chtěl panu Tomkovi za takto mimořádný a příkladný postoj poděkovat.

Darování krve je projevem lidskosti, která má i další nesporné výhody, jako je pracovní volno na odběrový den. Dále bezpříspěvkoví dárči mají možnost odečtu daně z příjmu při ročním zúčtování o 2000 Kč. Zdravotní pojišťovny rovněž odměňují dárce různými dárky a příspěvky. Český Červený kříž odměňuje bezpříspěvkové dárce medailemi, či zlatými kříži. Darovat krev mohou ženy 4krát a muži 5krát do roka.

Samotný odběr krve je prakticky bezbolestný, nepočítáme-li nutnost vpichu jehly do cévy. Během jednoho odběru se odebírá zhruba 470 ml krve, což je množství s jehož ztrátou se lidský organismus bez větších problémů vyrovná. Odběrový materiál je sterilní, čímž se minimalizuje možná nákaza pacienta. Odběrový set je použit pouze jednou u konkrétního pacienta a poté je vyhozen. Celá procedura trvá 5 - 10 minut.

Výsadba stromků nad koupalištěm - květné zahrady

Slavnostní výsadba prvních stromů do květné zahrady se konala v sobotu 3. května na prostranství za koupalištěm. Počasí bylo spíše pochmurné, přesto se sešlo pár nadšenců a milovníků přírody, aby přiložili ruku k dílu. Část stromů obec zakoupila za pomoci ing. Jitky Strouhalové, která se aktivně podílí na výsadbách v okolních obcích. Další část dřevin dovezl ze 100 kilometrů vzdáleného Bílova náš zastupitel pan Vladimír Bulko. Celkem bylo vysazeno 24 listnatých stromů a polokeřů exotického rázu, které jsou mrazuvzdorné do -30 °C a dříve byly vysazovány pouze v zámeckých parcích.

Dominantou parku bude centrální strom liriodendron tulipifera, odrůda fastigiata. Je doplněn liliovníkem panašovaným, odrůdou variegata. Zastoupení tu mají i exotické druhy, např. pavlonie plstnatá, jinan dvoulaločný, dřezovec trojtrnný (beztrnná odrůda), okrasné třešně – sakury v různých variacích a šest druhů magnolií.

Při této příležitosti bych chtěl poděkovat „strécovi“ Josefu Bulkovi za darování krásného mladého kaštanu, který vypěstovala jeho vnučka Barbora Fišarová. Poděkování patří i panu starostovi, paní hospodářce a Aleně Křepelkové za vynaložené úsilí k uskutečnění projektu „Květná zahrada v Pavlovicích u Kojetína“. Dále děkuji předsedovi kulturní komise panu Vladimíru Bulkovi za připravené občerstvení pro děti i dospělé, všem zúčastněným spoluobčanům za vynaložený čas a námahu při výkopu děr pro nové stromy a sázení naší budoucí květeny. Poděkování patří všem, kterým není naše obec lhostejná. Držme palce i palečky, aby nám to dobře rostlo. Na podzim zahradu dotvoříme kvetoucími keři, které budou vysázeny na zemní valy a budou tak dotvářet celkový ráz prostranství.

Marek Kořínek
Vladimír Bulko

Stavění májek

Tento rok pojali členové kulturní komise tradiční zvyk stavění májky zcela netradičně. Po loňském rychlém přemístění májky ze stojící polohy do polohy vleže na zemi bylo rozhodnuto, že raději se májka kácet nebude a raději se nějaký strom zasadí a tím se nastartuje květen zcela novým způsobem. Ono se totiž letos docela dost kácelo a tak jsme cítili nějak podvědomě obrovský dluh k okolní přírodě. Jenže ouha! Vesnici to rozdělilo na dva tábory, protože přeci jen tradice jsou tradice.

Na základě tradice se tedy stavěl Máj 30.dubna v Unčicích na vznikajícím dětském hřišti a chlapečci z TJ Pavlovice se rozhodli, že tradici nenechají padnout a převezmou ji a Máj 1. května postavili u sokolovny také. My jen doufáme, že tato májka vydrží déle než v loňském roce. A možná, že v Pavlovicích začne nová tradice a my budeme „májku“ nejen stavět, ale i sázet, což jsme si nakonec vyzkoušeli v sobotu 3. května, kdy jsme zasadili první stromy do nově vznikající „Květné zahrady“ v Pavlovicích. Věřím, že podobné akce budou mít i v budoucnu své příznivce.

Dětský karneval

V sobotu 22. února proběhl v nově zrekonstruované místní sokolovně již tradiční, ale přesto trochu odlišný dětský karneval. Tentokrát proběhl karneval v nových, větších prostorách ve spolupráci se Spolkem dřínovských žen. Součinnost se spolkem sousední obce se projevila v mohutné účasti dětí a jejich blízkých. Karneval byl krásný a velkolepý. Program a organizaci průběhu večera převzali zkušenější, konkrétně Tonda „Čarlí“ Bartošík, který otevřel svůj Cirkus: program plný her a soutěží a celé odpoledne bavil jak děti, tak i rodiče. A protože v masce přišel skoro každý, bylo to vidět i na účasti při plnění jednotlivých soutěžních disciplín. Odměnou dětem a soutěžícím byly různé sladkosti, a nám všem pak úsměv na tvářích dětí a velmi dobrá nálada. Tombola byla opravdu bohatá, losovalo se celkem třikrát a určitě vyhráli úplně všichni. Když už i poslední opozdilci stihli slupnout mistrně připravený párek v rohlíku, přišel zlatý hřeb večera a na děti se ze stropu spustilo moře balónek. Krása, super, nádhera, tak zněla slova mnohých, kteří večer spokojeni odcházeli domů. Jsme rádi, že to klaplo a příští rok to bude určitě ještě lepší. Přijďte se podívat.

V. Bulko

Pravá vesnická zabijačka a košť slivovice

V sobotu 15. února jsme využili chladného počasí a vrhli se na košť slivovice a na pravou vesnickou zabijačku, kterou mistrně zvládl místní vyznavač vepřových lahůdek pan Karel Adamčík se svým synem Lukášem. Souběžně s touto akcí probíhal v prostorách obecního úřadu i košť slivovice. Vzorky, které prověřila odborná porota, putovaly k přípravě výborného masíčka na zahřátí.

Co k tomu víc dodat? Snad jen to, že pan Karel Adamčík nás svým uměním přesvědčil, že nejlepším zákuskem je jitrnička a odborná porota se shodla na tom, že v Pavlovicích pořád ještě umíme vyrobit a vychutnat kvalitní slivovičku.

V. Bulko

Posezení se seniory

V letošním roce jsme pro akce, které se pořádají v zimním období využili nově opravenou sokolovnu. Tradičně patřila první akce tohoto roku těm, kteří toho už hodně zažili, hodně si pamatují a mají tedy na co vzpomínat. Na akci, která se konala 1. února jsme pozvali seniory i z okolních vesnic, aby si u příjemné hudby a pohoštění společně zavzpomínali. K tanci i poslechu jim opět zahrál Jenda Večerka z Uhřic. Všechny potěšilo vystoupení dětí z pěveckého sboru Skřivánek z Němčic nad Hanou. Večer se vydařil a všichni byli velmi nadšení a spokojeni.

Pro mlsné jazyčky napekly dobroty „holky“ z Vitčic pod vedením paní Jany Zlámalové.

Patří jim naše poděkování stejně jako všem, kteří se na přípravě tohoto večera podíleli.

V. Bulko

Obecní úřad Pavlovic u Kojetína
se sportovní a kulturní komisí u TJ Pavlovic u Kojetína

pořádá

DĚTSKÝ DEN

v sobotu **31.5.2014** od 14:00 hodin

Připravujeme pro Vás
ODPOLEDNE PLNÉ ZÁBAVY, SOUTĚŽÍ A HER

Občerstvení zajištěno

Přijďte si s námi užít!

TÁBORÁK

Zveme všechny děti školou povinné
i předškoláky a poškoťáky na první rozloučení
se školou a přivítání prázdnin.

Pátek 27.6.2014 od 17:00 hodin

Na vřesňákovém hřišti na Lhotě, táborák, hry atd.

S sebou oblečení na večer a na ven a dobrou náladu.

I letos chystáme

PŘEKVAPENÍ

Možná zoubka termízu kvůli počasí.

Ostatky

Oslavy Masopustu jsou v naší vesnici tradicí. Nejinak tomu bylo i letos. V sobotu 1. března se v naší vesnici rejdlilo, tančilo a hodovalo. Všeobecné veselí naplnilo celé dopoledne a koblihly se, jako každý rok snědly opravdu všechny. Chtěli bychom touto cestou poděkovat panu Tomáši Tomkovi za organizaci průvodu a slečně Lindě Lešikarové za to, že zajišťuje nádherné masky a kostýmy. Díky nim má tento svátek u nás pevné základy a nezapomenutelnou atmosféru.

V. Bulko

Akce do prázdnin

**Zveme Vás do Pavlovic u Kojetína
31. 5. 2014 a 27. 6. 2014**

Dětský den proběhne jako obvykle, tentokrát 31. 5. 2014 a opět bude plný her a zábavy. Spojíme při oslavě svátku dětí také zároveň kácení májek.

Tradičním zahájením prázdnin aneb „Táborákem za vysvědčení“ 27. 6. 2014 zakončíme letošní půlrok a otevřeme to krásné období odpočinku a nabírání nových sil do nových školních povinností. (Viz pozvánky na straně 6.)

V. Bulko

Což takhle dát si „pinčes“ alias stolní tenis?

A právě to se stalo 15. března 2014 v 9.00 hodin v pavlovické sokolovně.

Uskutečnil se zde 3. ročník souboje ve stolním tenisu dvojic nazvaný „O pohár starosty obce“. Starosta obce Milan Lešikar také celý tunaj zahájil a poté také ukončil spolu s vyhlášením výsledků a předání cen.

Turnaje se zúčastnilo 8 dvojic a asi 20 diváků. Hrál se systémem každý s každým a poté následovalo „PLAY OFF“.

Vítězem turnaje se bez jediné porážky stali „JARYNI“ z Morkovic, jako druhá skončila dvojice „LHOTA A“ a třetí místo po špatném začátku obsadilo „DUO JAMAHA TOMKOVI“.

Další pořadí bylo: 4. místo MIX (Barča a Vojta)
5. místo STUDNA PAVLOVICE
6. místo ZEMÁNEK „A“
7. místo ZEMÁNEK „B“
8. místo UNČICE „A“

Turnaj proběhl bez úrazů a ve sportovním přátelském duchu. V průběhu turnaje nechyběl gulášek, pivečko, slivovička a další povzbuzovací nápoje. A hlavně dobrá nálada.

Sportu zdar! Příště znovu!

Pink-Ponk

Josef Tomek

Memoriál Aloise Pospíšila

**TJ Pavlovice u Kojetína Vás srdečně zve na fotbalový turnaj,
který se koná dne 26. 7. 2014 na hřišti TJ Pavlovice u Kojetína.**

Po ukončení turnaje taneční zábava.

Začátek ve 13.00 hod.

Bude připraveno bohaté občerstvení.

TJ Pavlovice u Kojetína

Sport, nebo i něco víc

Fotbal. Fenomén, který dobyl celý svět před mnoha lety. Není se proto čemu divit, že zavítal i do naší obce.

Stejně jako u nás, patří i v okolních obcích nejen našeho mikroregionu k jedinému kolektivnímu sportu. Když říkám kolektivnímu, nemyslím tím pouze to, že je tento sport určen dvaadvaceti hráčům, ale také to, že se na něm schází spousta lidí jako diváků či zaujatých fanoušků.

Každý víkend v sobotu nebo neděli je to takový rituál, jít se podívat, jak to ti „naši kluci“ zase vyhrájí. Na vesnicích je to kolikrát rodinná záležitost, protože spolu hrají táta, syn a někdy dokonce i dědeček. Potom je co rozebírat, o čem se bavit a kvůli čemu se hádat.

Bohužel, v posledních letech zájem o tenhle sport nenachází u mladých takové pochopení jako počítače, videohry a různé sociální sítě.

Proto se stává, že je kolikrát problém, aby v obci kopaná vůbec byla. Nemusí být na bůhví jaké úrovni, ale ke koloritu obce prostě patří. Není nad to jít si na nějaké derby pěkně od plic zapovzbuzovat, trochu zaláteřit a pozdravit kamarády z vedlejší dědiny. Ale pozor, co se stane na hřišti a mimo něj během zápasu končí, jakmile rozhodčí naposledy pískne do píšťalky. Pak už nastává jen drobné popichování jako „zase bůra, na co jste sem jezdili“. K tomu nějaké to občerstvení, ať má manželka doma radost a už se těšíme na příští víkend, protože stoprocentně získáme zase tři body.

Přeji všem obcím, městysům a městům, ať mají stále dostatek příznivců ať už jako hráčů, nebo jako diváků a aby se fotbal bral pouze jako sport pro potěchu všech zúčastněných.

A na úrovni, na jaké to většinou hrajeme, abychom šli příkladem mladým, mladším i nejmladším a nedělali z tohoto sportu nic jiného, než čím je. Zábavou.

Přemek Emperger

Jak to bude do prázdnin s fotbalem?

Rozpis zápasů:

18. 5. 2014	16:30	Pavlovice : Nezamyslice
25. 5. 2014	16:30	Vícov : Pavlovice
1. 6. 2014	16:30	Pavlovice : Dobromilice
8. 6. 2014	16:30	Pavlovice : Zdětín
14. 6. 2014	16:30	Skalka : Pavlovice

Před, v průběhu zápasů i k vyhodnocení samotného derby v Pavlovicích je pro všechny připraveno nově otevřené občerstvení na hřišti s bohatým sortimentem alkoholických i nealkoholických nápojů a různých sladkostí pro Vaše nejmenší, pochoutkami z udírny i grilu. K příjemnému posezení a strávení hezkých chvil odpočinku i s Vašimi dětmi všechny zve obsluha občerstvení na hřišti každý den.

Zamyšlení našeho fotbalisty

Každý kluk, když se narodí, tak chce být fotbalistou. Ani já jsem nebyl výjimkou. Hned při porodu jsem se prý dral těžce ven, protože ženská pánev není bohužel stavěná na to, že se dítě rodí v kopačkách z Gumární Púchov.

Již v pár měsících jsem běhal po hřišti jako Beckenbauer v nejlepších letech. Míč u nohy mi nečinil vůbec žádné potíže, přihrávky jsem měl milimetrové a obejít protihráče jeden na jednoho tak, v tom jsem byl vůbec nejlepší. Nekazil mi to ani fakt, že protihráčům bylo něco kolem šesti roků a mě táhlo na devatenáct. Nemůže přece každého talentovaného sportovce rozhodit kdejaká maličkost. Připadalo mi poněkud divné, že jsem byl jediný, kdo se před zápasem holil, ale naši mi řekli, že jsem prostě více vyspělý, nežli moji vrstevníci mladší o dvanáct let. Každopádně to byli určitě moji vrstevníci, protože jsme spolu chodili do stejné školy a s těmi sedmiletými dokonce do stejné třídy. Tak ať mi nikdo netvrdí, že nejsme stejně staří.

Jelikož jsem byl nejstarší tak jsem dělal kapitána. A jako správný velitel jsem hned zavedl pěkný zvyk - půllitr slivovice na svátek i narozeniny pro každého hráče. Bohužel jsem byl jediný kdo mohl pít, tak jsem se obětoval a každého řádně zapíjel. Mohl bych o tom vyprávět donekonečna, ale moc si toho nepamatuji.

Když ale rodiče protihráčů začali protestovat a častovali mne různými nadávkami typu „když psal Foglar Rychlé šípy, tak Dlouhý Bidlo napsal podle tebe, co“, pochopil jsem, že budu muset ze svých schopností mnoho ubrat a začít hrát za muže v Pavlovicích. Když jsem tedy nechal devadesát procent svého umění v záčcích, zapadl jsem mezi pavlovické muže naprosto skvěle. Nejlepší na tom bylo, že i přes takovou ztrátu umu jsem tam patřil mezi nejlepší.

Ale o tom zase někdy jindy.

Přemek Emperger